

ת"פ 72213/09/16 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אל צאנע (עציר) - נדון, אמין אל סאנע

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 72213-09-16 מדינת ישראל נ' אל צאנע(עציר) ואח'
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד דרעי יערי

נגד
הנאשמים
1. עבדאללה אל צאנע (עציר) - נדון
2. אמין אל סאנע (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אחמד וותד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

גזר הדין יינתן בשעה 13:30. נחשון מתבקשים להותיר הנאשם בהיכל.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ז, 31/01/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

גזר דין

בעניינו של הנאשם 2:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם, בתאריך 24.9.16 החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 2 ק"ג, מחולק ל-4 יחידות. על פי ההסדר, לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו. להשלמת התמונה

עמוד 1

יצוין כי בעניינו של הנאשם 1- הגיעה המאשימה להסדר סגור לעניין העונש, במסגרתו נגזרו עליו 14 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

טיעוני הצדדים:

באת כוח המאשימה במסגרת טיעוניה הכתובים לעניין העונש, הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בדגש על הגנה על שלום הציבור ובריאותו. לדבריה, כחוט השני הפסיקה הדגישה את החומרה הגלומה בעבירות אלה, והצורך במיגורן. אליבא דידה, מדובר בכמות גדולה של סם בנסיבות שיש בהן כדי להחמיר עם הנאשם. עוד צוין כי אין להקל ראש בטיב הסם, אפילו זה אינו נמנה עם הסמים הקשים. בגין כל אלה סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם, מן הראוי שינוע בין 10 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הרי שגם אם מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אין מקום לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם, מסקנה המתחזקת נוכח שיקולי אחידות הענישה, בשים לב לעונשו של נאשם 1.

בא כוח הנאשם מנגד, סבור כי מתחם העונש ההולם, מן הראוי שינוע בין 6 חודשים ל- 18 חודשים מאסר בפועל. עוד הוסיף כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהודה כבר בחקירתו במשטרה. הנאשם מעוניין לשים פרק זה בחייו מאחוריו ולהתחיל דרך חדשה. הנאשם מאורס וברצונו להתחתן ולהתחיל לעבוד. עוד נטען כי דווקא השוואה לעונש שנגזר על הנאשם 1, מחייבת השתתו של עונש מאסר קצר משמעותית מזה שלו עותרת המאשימה. בהקשר לכך, ציין כי לנאשם 1 עבר פלילי, לרבות עונשי מאסר, כך גם יוחסו לו עבירות של הפרת הוראה חוקית.

כל צד הגיש פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של בריאות הציבור, לצד פגיעה בסדר הציבורי נוכח היותן של עבירות הסמים מחוללות פשיעה אגב הפצת הסם וצריכתו.

בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, להשיג את אותה מנת סם.

ביחס לכך ר' דברי בית-המשפט העליון בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת**

ישראל (22.6.2010):

"...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

בבש"פ 10638/08 יפתח ויצמן נ' מ"י התייחס בית-המשפט העליון לעבירה של אחזקת סם שלא לצריכה עצמית זו בציונו:

"העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המרבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת".

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, גם בעבירות בהן הורשע הנאשם ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד ועונשי מאסר בדרך של עבודות שירות (על דרך הכלל, בשים לב להליך שיקומי מוצלח), וכלה בעונשי מאסר שהגיעו לכדי שנתיים וחצי ויותר (בתיקים בהם נשמעו ראיות ודובר בנאשמים בעלי עבר פלילי משמעותי). לצד האמור לעיל, ו"ככלל אצבע", ניתן לומר כי מקום בו מדובר בהחזקת סמים מסוג קנביס או חשיש במשקל של מספר קילוגרמים ועד כעשרה קילוגרם ויותר דינם של הנאשמים להישלח למאסר מאחורי סורג ובריח:

ברע"פ 6138/05 נמלה נ' מדינת ישראל, נגזרו 18 חודשים על נאשם שהורשע בגידול סם במשקל של 7 ק"ג.

בעפ"ג 51345-12-11 מדינת ישראל נ' תמם פרדי, החמיר בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע עונשו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 10.5 ק"ג, מ-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ל-14 חודשים מאסר בפועל. רע"פ שהוגש לעליון (2557/12) נדחה.

בת"פ 21391-10-14 מדינת ישראל נ' גדי אורן ואח', נגזרו על הנאשם 1, שהנו בעל עבר פלילי מכביד, בגין החזקת 18 ק"ג קנבוס, 30 חודשים מאסר בפועל, ואילו על הנאשם 4, שהנו נעדר עבר פלילי, ואשר החזיק יחד עם הנאשם 1 את הסם הנ"ל, נגזרו 15 חודשים מאסר בפועל (ערעורים על פסק-הדין וגזר-הדין טרם נשמעו). בתיק זה נשמעו ראיות.

בעפ"ג 971-05-10 עדוי נ' מדינת ישראל, אושר עונש מאסר בפועל של 26 חודשים בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית

עצמית במשקל 38 ק"ג.

בעפ"ג 38161-12-16 **אלעול נ' מדינת ישראל**, אושר עונש מאסר בן 14 חודשים על נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קנבוס, במשקל של 6 ק"ג.

בבואו של בית-המשפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים ולחומרה, יש לתת הדעת ראש וראשונה לכמות הסם בה החזיק שלא לצריכתו העצמית, במשקל של שני קילוגרמים. גם אם אין המדובר בכמויות גבוהות באופן חריג, בוודאי שאין לומר כי המדובר בכמות זניחה. המדובר בכמות העולה **פי 133** מזו שנקבעה בחוק ככמות שנועדה לצריכה עצמית. ודוק, הקביעה בתוספת השנייה לפקודת הסמים כי משקל של 15 גרם ומעלה מקים חזקה כי הסם לא נועד לצריכה עצמית אין פירושה כי משקלה של מנת סם הנו 15 גרם, שכן יכול ומכמות זו ניתן להכין מספר מנות לצריכה עצמית. הסם עצמו נמצא מחולק ל- 4 יחידות, דבר המתיישב ומחזק המסקנה כי זה נועד למצוא דרכו לצרכנים השונים.

עוד ביחס למשקל, יש להטעים ולומר כי משקל הסם המסוכן אכן מהווה נתון משמעותי בקביעת העונש, יחד עם זאת, אין לנהוג כפי שביקשו הצדדים לעשות ולקבוע יחס ליניארי ישיר של כמות אל מול עונש (והכל בהתאם לפסיקה אותה הציגו מטעמם לבית המשפט). לשון אחר, מקום בו בית המשפט גזר לשם הדוגמה עונש של 8 חודשים בגין החזקת סם במשקל 1 ק"ג, אין פירושה בהכרח כי בגין החזקת 2 ק"ג, ייגזרו עליו 16 חודשים ומן העבר השני, בגין החזקת חצי ק"ג, ייגזרו עליו 4 חודשים מאסר בפועל. כל מקרה לגופו, כשמשקל הסם מהווה רכיב אחד מבין יתר הרכיבים.

העובדה כי ביחס לכמות זו לא ניתן להוכיח ראיות לסחר אינה חותרת תחת העובדה כי סם זה, בסופם של דברים, נועד למצוא דרכו מהנאשם לצרכנים השונים. הדברים אמורים בפרט כאשר לא נטען על-ידי הנאשם כי הלה עושה שימוש בסם גם לצריכתו העצמית. לא בכדי, ועל בסיס רציונל זה, העונש המקסימאלי הקבוע לצדה של עבירת הסחר שווה לזה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

השוואת העונשים על שתי עבירות אלו עולה בקנה אחד גם עם הערך המוגן שבפגע בביצוע עבירות אלו, והוא בריאות הציבור שהפגיעה בו זהה, בין אם מדובר בסחר בסם ובין אם בסם שלא נועד לצריכה עצמית. המלחמה בנגע הסמים הנה מלחמה סיסטמית וקשה, ועל-כן לא די ברטוריקה מחמירה, אלא גם בעונשים שיעמדו בהלימה עם אותה רטוריקה, ועם כוונת המחוקק. בשל כל אלה, נדמה כי ראוי שהעונש בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית יהיה דומה במהותו, אף אם נמוך במעט, לעונש בגין סחר של אותו סם במשקל זהה. לא בלי קשר, דווקא ביחס לאלו המחזיקים סם שלא לצריכה עצמית בכמויות גבוהות ישנו קושי רב יותר לתפסם ולהעמידם לדין, שכן אלו אינם באים במגע אינטנסיבי עם כל אותם צרכני סמים אגב הפצת הסם.

בתיק דנן הסמים נתפסו, ומכאן שאין לדבר על נזק ישיר שנגרם לבריאות הציבור. מנגד, יש ליתן הדעת לנזק הפוטנציאלי ולסכנה הטמונה בסם. בתיקי סמים אמנם אין נוכחות קורבן במובן "הקלאסי" של אדם אשר בא ומטיח בנאשם כי פגע בו. ודוק, מדי יום מגיעים לפתחו של בית המשפט זה כתבי אישום רבים הנסובים סביב עבירות רכוש

שבוצעו לצורך מימון הסם. לא אחת מדובר באנשים שאיבדו את כל ממונם במסגרת אותה התמכרות. לעיתים קרובות אלו פוגעים ביקרים להם שעה שגונבים מהם כספים לעיתים תוך נקיטת אלימות. בבואו של בית המשפט לבחון את הסיכון הנשקף ממעשיו של הנאשם, עליו לשוות לנגד עיניו את כל אותם צרכי סמים וכל אותן תופעות נלוות להתמכרות זו.

הסם עצמו אינו נמנה על הסמים הקשים, יחד עם זאת בל תיקל הגישה, וכנגזרת מכך, הענישה גם ביחס לעבירות אלו. בהקשר לכך נקבע לא אחת שגם בעבירות הנוגעות לסם מסוג חשיש וקנביס, גלומה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, בפרט כאשר סמים אלו נפוצים בקרב צעירים ומהווים את הצוהר לאותם בני נוער לעולם הסמים שתחילתו נדע וסופו מי ישרון.

נסיבות הגעת הסם והחזקתו לנאשם לאחר תיקון כתב האישום נותרו לוטים בערפל ואף לא אחד מהצדדים בחר להאיר את עיני בית-המשפט בנוגע לאלה. במצב דברים שכזה נסיבות התיק מלמדות כי זה שימש חוליה משמעותית בהפצת הסם. ביחס לכך יפים דברי בית-המשפט בע"פ 9192/07 **ארטור איסטחקוב נ' מדינת ישראל**:

"המערער נמצא מחזיק בכמות גדולה ביותר של סם מסוכן ועד לסוף משפטו הוא לא טרח ליתן הסבר כיצד הגיע הסם לידי ומה הייתה מטרתו. לפיכך, המסקנה המתבקשת היא שהוא ביצע את העבירה, למצער, מתוך מניע של רווח קל ובצע כסף, תוך שהוא תורם תרומה אדירה להפצתו של נגע הסמים בקרב החברה בישראל".

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם, מן הראוי שינוע בין 9 ל - 24 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, סבורני כי מן הראוי שזה יהיה בתחתיתו. בהקשר לכך בית המשפט לוקח בחשבון את הודאתו של הנאשם, שעל פי הנטען, נמסרה כבר במהלך חקירתו במשטרה.

יש בהודאה זו משום הבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד יש בהודאה זו חיסכון בזמן שיפוטי יקר.

מעבר לאמור לעיל, מדובר בנאשם צעיר, בן 22, הנמנה על אוכלוסיית ה"בגירים-צעירים" על כל המשמעויות הנגזרות מכך. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שזהו לו מעצרו ומאסרו הראשון. במצב דברים זה יש למאסרו אפקט מרתיע שהשפעתו גדולה יותר. הנאשם מאורס וברמה המילולית, מעוניין לשקם דרכו. נתונים אלו יש בהם כדי למקם את עונשו ברף הנמוך, אם כי אינם מצדיקים חריגה מטה ממתחם העונש ההולם. קביעת עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, יש בה גם לבצע את ההבחנה המתבקשת אל מול עניינו של הנאשם 1, בשים לב למאפייניהם השונים, בכללם קיומן של הרשעות קודמות בעניינו של הנאשם 1 ועבירה נוספת שעניינה הפרת הוראה חוקית.

בעבירות סמים יש צורך בהשתת עיצומים כספיים כואבים, שיהיה בהם כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות בצבירת הון על חשבון בריאותו של הציבור. בעניינו של הנאשם 2 ולפנים משורת הדין, בשים לב להודאתו, לגילו וקנס שהושת על הנאשם 1, רכיב זה יהיה מתון ובמשורה.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. תשעה חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 25.9.2016;
- ב. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוין;
- ד. עשרה חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע;
- ה. 2,500 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.7.17.
- מורה על ביטול מועד ההוכחות שהיה קבוע ליום 5.3.17, ואין להביא את הנאשמים במועד זה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ז, 31/01/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט